

Prima zi de post

Între anii 1944 și 1947 am fost plecat din țară, împreună cu mama și cu sora, refugiați în Germania. Am făcut la Heidelberg trei clase de liceu iar în vara anului 1947 ne-am întors în România. Întrucât luasem cunoștință încă din 1942 de adunarea neoprotestantă, revenit în București m-am dus la adunarea grupării Ucenicii Domnului din Splaiul Independenței, m-am botezat în 1948 și m-am înscris la Liceul Evanghelic (luteran) în clasa a XI-a. În timpul unui an de învățământ trebuia să dau și câteva diferențe de materii nefăcute în Germania, de limba română, istoria și geografia României, toate cu examene în licee din București.

Am parcurs un an de învățământ foarte încărcat și dificil pentru un alt motiv. Fiind întors de curând la Domnul, eram în dragostea dintâi, ocupând timpul, pe lângă școală, cu corul bisericii, tineretul din adunare, părtășii, stăruințe – cu gândul la revenirea Domnului. Așa se face că la examenul de sfârșit de an la materia științe naturale, deși am învățat și eram pregătit bine, meditat și ajutat chiar de șeful clasei, totuși m-am pierdut și n-am știut să răspund. Am văzut cum mi-a scris, cu creion albastru nota 4 (pe trimestru) și nota 4 (pentru tot anul).

Situația părea îngrozitoare. M-am dus în banca mea, mi-am îngropat capul în palme și I-am zis Domnului: „*Dar este prima zi de post din viața mea! Cum de s-a întâmplat așa? Am învățat, cunosc materia! De ce, Doamne?*”

A sunat clopoțelul, profesorul și-a luat catalogul și a pornit spre ușă. „Se mai poate întâmpla acum ceva?” – mi-am zis în sine. Peste ani aveam să țin o predică intitulată: „Salvarea vine în ultima clipă și uneori, de unde nu te aștepți!” Și așa s-a întâmplat!

Deși pauza începuse, niciun elev nu s-a ridicat să plece – ceva cu totul neobișnuit. Profesorul a pus mâna pe clanța ușii, când deodată se ridică șeful clasei și spune: „Domnule profesor, eu știu că colegul meu a învățat, sunt martor că știe materia. Vă rog să-l mai ascultați o dată!”

La acest ton aproape poruncitor, profesorul își întrerupe mersul, se uită la clasa care amuțise, se întoarce la catedră și mă cheamă în față. Bineînțeles că am știut tot ce m-a întrebat a doua oară. L-am văzut cum șterge cele două medii de 4 (pe atunci se folosea creionul cu două culori) și scrie în locul lor nota 5.

Așa am parcurs într-un an, de fapt, patru ani de liceu. Era singura soluție să ajung în clasa XII-a. Am trecut printr-o încercare și o lecție deosebită pentru un tânăr credincios, copil al lui Dumnezeu. Răspunsul la rugă, la post, vine uneori, în ultima clipă.

Ultima clasă am făcut-o la Liceul teoretic Lazăr, școala germană desființându-se. A urmat facultatea unde am postit la fiecare examen. Și Domnul m-a ajutat să termin cu bine, deși eu credeam că va veni Domnul înainte ca să termin studiile.

CRISTIAN

Salvat prin har

Pe cărarea către Tine
Și când urc și când cobor
Numai Harul Tău mă ține
Și-mi dă zilnic ajutor.

Harul dovedit la cruce
Pentru-n păcătos ca mine
M-a salvat și mă conduce
Pe cărarea către Tine.

Când cel rău îmi pregătește
Piedici și capcane-n drum
Harul Tău mă însoțește
Nu mă lasă nicidecum.

Când am fost în încercare
Și prieteni-au plecat
Ajutor și alinare
Numai Harul Tău mi-a dat.

Doamne mă încred în Tine
Căci al Tău Har minunat
Mă formează și mă ține
Credincios cu-adevărat.

Doamne Tu-ai răbdat batjocuri
Suferind un greu Calvar
Ca să pot în Sfinte locuri
Să ajung prin al Tău Har.

Știu că țărnul nu-i departe
Chiar de-i vânt și-i valu-n spume
Dar în Sfânta Vieții Carte
Tu ai scris și al meu nume.

Știu că-n ziua glorioasă
În Cetatea de Cleștar
Bucuros voi sta la masă
Fiindcă-am fost salvat prin Har.

DANIEL HOZAN

Botez nou testamental a 30 de persoane care au încheiat legământ cu Domnul în comuna Araci, județul Covasna. Actul de cult a fost oficiat în data de 9 septembrie a.c. de pastorul Ioan Botiz, ajutat de diaconul Nicu Borzos.